

Hemşire yetersizliği sağlık kurumlarını ve hasta bakım kalitesini etkileyen önemli bir sorundur. Bunun en önemli nedenlerinden biri hemşirelerin gönüllü işten ayrılmalarıdır. Ancak işten ayrılma eylemi gerçekleşmeden önce işten ayrılma niyeti oluşmaktadır. Isparta'da çalışan hemşirelerin işten ayrılma niyetlerini ölçmek amacıyla Camman vd. (1979)'nin geliştirdiği üç soruluk ölçek uygulanmıştır. 338 hemşireye uygulanan bu ölçeğin güvenilirlik katsayısı 0.88'dir. Elde edilen bulgular hemşirelerin işten ayrılma niyeti puanlarının orta düzeyde olduğunu ve hemşirelerin %27.2'sinin işten ayrılmayı düşündüğünü göstermektedir. İşten ayrılma niyetinin yaş, medeni durum, eğitim düzeyi, çalışılan hastane, çalışma süresi, vardiya ve kadro durumuna göre farklılık gösterdiği; çalışılan klinik ve pozisyona göre ise farklılık göstermediği saptanmıştır. Ayrıca hemşireler işten ayrılmaya neden olan en önemli faktörün 'iş yükü' (% 58.6) olduğunu bildirmişlerdir. Sonuç olarak, dört hemşireden birinin işten ayrılma niyetinde olduğu ve hastane yöneticilerinin hemşireleri elde tutmaya; iş yükünü ve iş stresini azaltmaya yönelik girişimlerde bulunması gerektiği anlaşılmıştır.